

# Ý Nghĩ Kì Quái

## Contents

|                                    |          |
|------------------------------------|----------|
| <b>Ý Nghĩ Kì Quái</b>              | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . .              | 1        |
| 2. Chương 2 . . . . .              | 4        |
| 3. Chương 3 . . . . .              | 6        |
| 4. Chương 4 . . . . .              | 9        |
| 5. Chương 5 . . . . .              | 12       |
| 6. Chương 6: Phiên Ngoại . . . . . | 16       |

## Ý Nghĩ Kì Quái

---

### Giới thiệu

Edit : Rừng thần thoại Thể loại : Võng du, ngắn, cường công cường thụ, 1×1, HE. Tên gốc: Tướng nhập phi phi. Nhà e

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/y-nghi-ki-quai>*

### 1. Chương 1

Ta gọi là Lục Phi Phi, nam, người phương Bắc.

Không được gọi ta Tướng Nhập Phi Phi, Nhập cùng Lục không giống nhau, Nhật Ngô Nhập, không phải Nhạc Ngô Lục.

#### 1. Tân phòng

” Nhĩ hảo, ta là Ngô Sùng Hoa, người mới của phòng, người phía nam, có thể gọi là là Hàm Thái.” Ngô Sùng Hoa mỉm cười, đối người chủ phòng mới đưa tay phải lên.

“Nhĩ hảo, ta gọi là Lục Phi Phi, chủ phòng, người phương bắc.” Lục Phi Phi dừng một chút, không có vươn tay, dùng ánh mắt xem kĩ thanh niên lần đầu gặp mặt từ đầu tới đuôi, nghiêm khắc nhìn một lần, phiết hạ miệng, nói: “Sùng cùng Thông là không đồng dạng như vậy, một cái có uốn lượn một cái không có, cảm ơn.”( là cây hành).

Ngô Sùng Hoa cũng không để ý, thực tự nhiên thu hồi tay, nở nụ cười một chút: “Nga, phải không. Lục Phi Phi, Tướng Nhập Phi Phi, tên tốt lắm nhớ.”

Lục Phi Phi loan hạ thất lưng từ huyền quan xuất ra một đôi dép lê đã dùng, đối Ngô Sùng Hoa nói: “Vào đi.”

“Phòng khách cùng phòng bếp, ban công xài chung, hai gian phòng, gian bên trái kia là của ta, bên phải của người, phòng tắm cùng WC ở nơi này.”

Lục Phi Phi chỉ một ngón tay ra ban công, “Ta để ở ban công một ít cây cảnh, không cần động vào nó.”

Lục Phi Phi xoay người đối Ngô Sùng Hoa nghiêm túc nói: “Ta nghĩ cùng người nói rõ ràng chút, không được phép hút thuốc, không được phép dẫn người qua đêm, không can thiệp chuyện riêng của nhau, đã hiểu chưa?”

Ngô Sùng Hoa cười cười, lộ ra hai tiểu má lúm đồng tiền đáng yêu: “Không thành vấn đề, còn có cái gì cần dặn dò không? Không còn nữa ta liền gọi người ta đem hành lý mang vào được không.”

Lục Phi Phi nói: “Có, ta gọi là Lục Phi Phi không gọi Nhập Phi Phi, Lục cùng Nhập là không đồng dạng, cảm ơn.”

Ngô Sùng Hoa buông tay: “Được rồi.”

“Đây là chìa khóa.”

“Ba” một tiếng, cửa đóng lại, Lục Phi Phi trở lại phòng, mở máy tính nhập weibo:

Hôm nay người ở đại lý giới thiệu khách cùng phòng, nam, người phía nam, tiếng phổ thông còn không xong, lớn lên rất tuấn, cười rộ lên có hai má lúm đồng tiền nhọt nhọt, rất đáng yêu. Đáng người rất không sai, tám mươi phân, RP cần nghiên cứu sát hơn.

Weibo đi ra ngoài lập tức còn có hơn mười lượt hồi đáp:

Phi Phi đại đại thật có phúc!

Vô đồ vô chân tướng! Cầu hình ảnh.

Phi Phi đại đại có niềm vui mới!

Đại đại nhanh dạy tiếng phổ thông cho khách mới!

Người mới ngàn vạn lần không cần giống nữ JP trước.....

Người mới ngàn vạn lần không cần giống nữ JP trước.....

.....

Lục Phi Phi danh ở weibo gọi là Khiếu Tổ Tướng Nhập Phi Phi, nổi danh trên võng du là sắp hoại gia.

Ở một mình trong phòng, Ngô Sùng Hoa thật vất vả chuyển nhà, cùng công ty đem đồ vật này nọ đều mang đi vào, đem loạn thất bát tao trong phòng sửa sang lại không sai biệt lắm, nằm mệt ở trên giường thở dài một hơi, xuất di động ra, cũng mở weibo:

Thành công bàn giao chuyển nhà mới, chủ phòng ra vẻ thực chán ghét ta, đối ta nói tiếng phổ thông khinh bỉ. ( ) internet không có online, mấy ngày nay mới tạm dừng. Tuy rằng ở kết cục có điểm không phúc hậu, ta nghỉ ngơi vài ngày hảo hảo suy nghĩ một chút kết cục, nhất định hội HE!

Nháy mắt cũng là mấy chục cái bình luận:

Hành Thái đại đại dùng mị lực của người chinh phục chủ nhà cho thuê!

Phá hỏng cái gì mà chủ cho thuê nhà bị ghét nhất!

Tiếng phổ thông không tốt đại đại thực tức giận!

Đều là người phía nam ta nói cũng không tốt.....

lại không có bài mới.....

Đại đại người không cần dừng ở kết cục a QAQ

Ngô Sùng Hoa đích ở blog tên là Tổ Thông Tiểu Hoa, nổi danh trên võng du viết thủ đàm mĩ( Khụ, ta thì là hủ nữ)

Bên này Lục Phi Phi đang vui xoát weibo, cửa phòng ngủ đột nhiên mở: “Chủ cho thuê nhà, phòng không internet a!” Ngô Sùng Hoa đột nhiên lên tiếng..

Lục Phi Phi hoảng sợ, tay run lên thật nhanh tắt weibo đi, quay đầu nhìn lại, nổi giận: “Không hiểu gõ cửa a!”

Ngô Sùng Hoa thật có lỗi sờ sờ cái: “Thực xin lỗi, lần sau ta sẽ chú ý, này internet.....” Vừa nói một bên trộm ngấm hướng về máy tính chủ cho thuê nhà, nghĩ hần vừa rồi khẳng định đang nhìn cái gì nhi đồng không nên xem, nếu không sao lại khẩn trương như vậy.

Lục Phi Phi cũng hiểu được chính mình thật khẩn trương, hoãn một hơi, có điểm không vui ý nói: “Nơi này là tiểu khu cũ, internet cũng không tốt lắm..... Ân, như vậy, ta bình thường đều dùng như thế này, muốn ta đi lắp một đường truyền internet mạnh, đương nhiên người phải giao một nửa tiền.”

Lục Phi Phi nhìn Ngô Sùng Hoa: “Một nửa tốc độ chơi game đều không đến, hơn nữa ta dùng thời điểm không cần tốc độ nhanh, không đồng ý người tự chính mình nghĩ biện pháp đi.”

Ngô Sùng Hoa sáng khoái đáp ứng rồi: “Được, ta cũng không thích chơi game, tiền này cùng tiền thuê nhà cùng nhau giao đi.”

Nói xong, Ngô Sùng Hoa chợt lóe lên rồi đóng cửa.

Người nào a! Ngay cả câu cảm ơn cũng không nói! Nói tiếng phổ thông cũng không xong! Lục Phi Phi không thích ứng thiếu chút nữa đem con chuột ném đi.

Nghĩ nghĩ trong lòng lại khó chịu, mở weibo ra:

Khách mới một chút lễ phép cũng đều không hiểu, xem ra hảo hảo dạy dỗ một chút! hừ

Tức giận cũng không xem bình luận, trực tiếp đem weibo đóng, bắt đầu vẽ tranh, hần còn có thiệt nhiều bức tranh phải giao bản thảo mà!

Mà bên này, Ngô Sùng Hoa thì lấy tay gửi đi một tin:

Chủ cho thuê nhà giúp ta đối phó vấn đề internet, xem ra người cũng không lộn xộn nha! Rất nhanh sẽ đổi mạng, mọi người không cần sốt ruột.

Còn phôi một tay hình ảnh. dịch

Ngô Sùng Hoa trốn trong phòng một tuần đem Trạch Nam rốt cục kết thúc, điểm bóp cò bài trí trong nháy mắt rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi, thiên văn này hao phí tâm huyết rất lớn, soát văn vô số lần, cũng từng nghĩ tới BE nhưng lại quên đi, nhưng nếu làm một tác phẩm BE, tác giả sẽ kiên quyết không thể tự hủy đi tiền đồ, gặp ghềnh viết đến cuối cùng thế nhưng càng viết càng thuận, bất quá còn thiếu một cái kết cục, thế nhưng gặp được nguyên chủ cho thuê nhà bán phòng thoái tô, một số gần như trắng trợn, một lần nữa yên ổn, rồi xuống tay bổ sung một đoạn BE.

Sau khi tuyên bố, Ngô Sùng Hoa nhìn thấy đại kết cục của chương, âm hiểm nở nụ cười, này HE hơn hẳn BE, phỏng chừng muốn đưa tới một đồng lớn độc giả hô khóc, chê cười, hần chính là nổi danh tác giả ngược văn, như thế nào có thể cứ như vậy vô cùng đơn giản cấp ra một cái HE chứ!

Nảy sinh một chút kết thúc chương mới, quả nhiên có độc giả hạ mặt khóc hô:

Dĩ nhiên là như vậy! Không thể nhận!

Hành Thái đại đại người rất xấu! Này rõ ràng là BE!

Tường nứt ra cầu phiên ngoại ầm áp chữa khỏi!

= mãnh = đột đem tác giả tha đi ra ngoài đánh đi!!!!

Âm hiểm cười weibo giàu to rồi:

Thiên văn này rốt cục kết thúc, cảm tạ mọi người dọc theo đường đi làm bạn, nghỉ ngơi một đoạn thời gian mở lại tân văn. Phê cái yêu tử: ta nói HE không lừa các người!

Độc giả nha, chính là muốn ngược ngược mới được.

Mà một người trong phòng một tuần, rốt cục đáp ứng bản thảo cho nhà xuất bản, toàn bộ nộp lên xong sau đó Lục Phi Phi từ cõi lòng chờ mong một tuần văn của Thông Tiểu Hoa, đang nhìn hoàn kết thúc chương về sau tức giận đến nhăn con chuốt: kháo, này tính cái HE gì! Nếu tác giả ở trước mặt ta, ta nhất định

## 2. Chương 2

Cuộc sống ở chung

Ngô Sùng Hoa dùng sức đuổi hạ thất lưng cho bớt mệt mỏi, chỉ cảm thấy xương cột sống vang bùm bùm, trong lòng thầm nghĩ: mỗi ngày ngồi xổm như vợ đi đẻ. Dọn dẹp một chút, chính mình chuẩn bị ra ngoài tản bộ giải sầu.

Vừa ra khỏi phòng, gặp đúng lúc Lục Phi Phi nổi giận dùng dùng ra khỏi phòng hít thở không khí, hai người mặt đối mặt sừng sốt, Lục Phi Phi trước hoán hoán, tức giận đối Ngô Sùng Hoa nói: “Buổi sáng tốt lành.”

Ngô Sùng Hoa vừa thấy đồng hồ trên vách tường phòng khách, vui vẻ, giờ đã giữa trưa còn sớm tốt nhất, nhìn lên Lục Phi Phi kia bậm môi, mau biến thành cây hoa cúc, bức mặt cùng ánh mắt che kín tơ máu, chỉ biết: nga, chủ cho thuê nhà lại thức đêm, bất quá thoát nhìn bộ dáng thực tức giận?

Nói tuy rằng đến đây một tuần, cùng ở một nhà, nhưng là gặp qua vài lần, chưa nói chuyện được vài câu, cũng chỉ biết nghề nghiệp đối phương.

Một người là sếp hoạ gia, thường xuyên làm tạp chí cùng bìa mặt sách báo. Đương nhiên lên vẽ tranh đối phương cũng không biết. Đúng, vẫn là nghệ thuật gia.

Một cái là biên tập võng lạc, làm công tác văn tự. Đương nhiên lên viết tiểu hoàng thư đối phương cũng là không biết. Đúng, dĩ nhiên là tác giả công văn học.

Vì thế Lục Phi Phi cũng hiểu được như vậy, cái tiểu khu xa xôi đơn độc, gian phòng này vì cái gì sẽ có người nguyện ý đến thuê, cảm tình cũng chỉ trong nhà ngồi không làm việc a.

Hai người trong nhà ngồi không đã một tuần, cơm nước đều chiều cổ siêu thị dưới lầu cùng sắp xếp đồng hồ sơ lớn, Lục Phi Phi có điểm ghét bỏ nhìn thoáng qua phòng khách loạn thất bát tao đã hiểu rõ, nơi nơi đều là mì ăn liền cùng hộp đồ ăn nhanh, cả phòng tràn ngập một cỗ mùi ôi thiu, nhứ nhứ mây đối Ngô Sùng Hoa nói: “Chúng ta đem phòng dọn dẹp một chút đi, nhìn loạn thành bộ dáng không ra gì nữa.”

Ngô Sùng Hoa cũng có chút ngượng ngùng, đến một tuần cũng không quét tước, một lần vệ sinh cũng không, bất quá xem ra chủ cho thuê cũng quên chuyện này, sờ cằm nghĩ nghĩ, nói: “Như vậy, chúng ta định ra một cái quy củ, phòng chính mình dọn dẹp, về sau (ba- năm- bảy) ta phụ trách vệ sinh công cộng, (hai- bốn- sáu) tới người, Chủ Nhật cùng nhau tổng vệ sinh. Hôm nay cuối tuần ba, là đến ta.”

Có tiện nghi không chiếm không phải hảo hán, Lục Phi Phi thực sảng khoái đáp ứng, chỉ vào tiểu ban công nói: “Quét ở nơi nào người hần là chưa biết, ta đi trước rửa cái mặt cái nha.” Nói xong từng bước ba lay động sắt tiêu sái tiến vào phòng rửa mặt.

Đợi Lục Phi Phi chậm chậm từ phòng rửa mặt, vệ sinh cá nhân, thuận tiện mở nước xong đi ra, nhìn thấy rục rở hần lên, nơi nơi đều là sạch sẽ, giống như không phải phòng khách của nhà mình, cả người đều =O=, ngẩng mắt đưa lưng về nhau, hần ở phòng bếp rửa sạch, Ngô Sùng Hoa, trong lòng lại có điểm băn khoăn, tự giác đem thùng rác mang đi đổ.

Nửa giờ sau, chủ cho thuê nhà đại nhân đổ hết đồng rác, cảm thấy mỹ mãn thuận tiện nhón chân xuống dưới lầu, đem thần tài ra lau, lắc lắc lắc lắc đem thùng rác về, nghe thấy được một cỗ mùi, bụng lập tức không chịu thua kém thầm thì kêu hai tiếng.

Ở tại trừ phòng bận việc, Ngô Sùng Hoa nghe thấy tiếng vang, quay đầu đối ở trong phòng khách trợn mắt há hốc mồm đối Lục Phi Phi hô: “Chủ cho thuê nhà, người cũng chưa ăn điểm tâm đi, ta xuống bếp xem, trong phòng còn có chút bì lợn, đản gạo kê, chữ oa trứng muối, thịt chúc, rất nhanh thì có rồi. ( đại khái là vài món ăn, m.n đừng để ý quá =^.^= )

Lục Phi Phi đi vào phòng bếp, nhìn thấy ở trong nồi hơi rung động, sắc hương cảm giác toàn bộ trứng muối chúc, kinh ngạc nói: “Người nấu cơm?”

Ngô Sùng Hoa khẽ cười một tiếng: “Nam nhân độc thân nào sẽ không có đạo lý nấu cơm, đây là do nguyên liệu nấu ăn ít, nếu không cho người một bàn đầy đồ ăn cũng không thành vấn đề, lại càng không cần dùng cháo trứng muối..... Tốt lắm, nồi sôi!”

Tuy rằng Ngô Sùng Hoa dùng tiếng phổ thông, Lục Phi Phi nghe tới vẫn thấy kỳ quái không được tự nhiên, bất quá sau hoàn toàn bị đồ ăn hấp dẫn, hẳn cũng lười đối khách sửa chữa, rất phối hợp theo tủ trên tường tìm ra hai cái bát để trên bàn chờ ăn cơm.

Ngô Sùng Hoa đem cháo bưng lên bàn, đúng lúc thấy đôi mắt Lục Phi Phi – biểu tình trông mong không khỏi bật cười: “Àn, đừng nóng vội, còn có chút nóng.” Nói xong cầm lấy bát trước mặt Lục Phi Phi múc một chén đưa cho hắn.

“Trứng muối sấu thịt cháo mà, rất đơn giản, người có rảnh cũng có thể ở nhà nấu. Rửa, lửa lớn một chút sau sôi thì nhỏ lại, mỗi hai phút khuấy một lần, nấu đặc sẽ thành cháo hoa. Trứng muối cùng sấu thịt thiết đinh, thêm chút muối, thêm chút miến (ta chém đại ^^). Bật lớn lửa, đem trứng muối, thịt mạt hạ nhập sôi trào sẽ thành cháo hoa, thêm muối, xem thịt chín thì tắt bếp, có chút thịt gà là có thể. Ta xem người bình thường hẳn cũng không xuống bếp, đồ dùng phòng bếp này.....?”

Lục Phi Phi có điểm ngượng ngùng nói: “Là trước có một nữ khách trọ lưu lại, ta chỉ hội ăn, trước kia đều là nàng nấu cơm. Thịt là ngày hôm qua hàng xóm mua nhiều nên đưa tới, ta còn chưa nghĩ ra xử lý như thế nào, vừa lúc đứng công dụng.” Đương nhiên, khách trọ trước trừ bỏ nấu cơm ra thì không có ưu điểm gì, thường xuyên đem bạn trai về, nhiều người ta nghỉ ngơi, Lục Phi Phi thật sự chịu không nổi, kì thuê vừa đến, cho dù gặp phải nghèo rớt mồng tơi, mạo hiểm đánh chết cũng không tiếp tục thuê nàng.

“Đáng tiếc phòng bếp không có hành thái, nếu có hành thái thì mỹ vị thêm một chút.” Ngô Sùng Hoa có điểm đáng tiếc nói.

“Khụ, ta không ăn hành thái.” Lục Phi Phi khẩn cấp uống một ngụm cháo, tạp miệng nói, “Không ăn người.”

Nói xong lập tức sừng sốt: phi phi phi, hành thái cùng sùng hoa không giống nhau, ta như thế nào bị cuốn hút.

Ngô sùng hoa: “.....” Muốn ăn ta còn không có cửa đâu!

“Chủ cho thuê nhà, nếu không ta gọi người là tiểu Phi được chứ” Ngô Sùng Hoa nở nụ cười, hai cái má lúm đồng tiền tràn đầy đều là gian trá, đáng tiếc người đối diện vùi đầu khò khè khò khè uống cháo không thấy được, “Ta tự tin trù nghệ vẫn là không tồi, về sau để ta nấu cơm đi, cơm nước chia đều, về phần này chủ trả phí.....”

Lục Phi Phi liếc hạ miệng, bắt người nường tay, ăn thịt người miệng đoản, cũng không so đo người ta quát hắn, tiểu Phi: “Được, người vông phí không cần giao, bất quá ta chính là thực kén ăn, để ta viết một cái ra cho người, người phải ưu tiên chiếu cố khẩu vị của ta.”

“Một lời mà định!” Ngô Sùng Hoa sáng khoái đáp ứng rồi, chỉ vào khoảng không bát cùng nồi, “Tốt lắm, người nên rửa chén.”

“Dựa vào cái gì?” Lục Phi Phi nghe vậy xù lông, vốn đang tựa vào sofa vuốt bụng tạp đi tạp lại cho tiêu thực, thuận tiện trở về chỗ cũ, lập tức bính đứng lên đáp, “Mặc kệ! Người nấu người rửa.”

“Này không thể được, ta nấu cơm người rửa chén, phân công hợp tác đạo lý hiển nhiên!”

“Nghĩ đến mì!”

“Ta không nấu cơm cho người!”

“..... Ta rửa!”

Tức giận cổ dẫn miệng, thu thập bát đi vào phòng bếp rửa sạch, miệng lầm bầm: người phía nam keo kiệt, không phải chỉ rửa chén thôi, nhà ta hôm nay rộng lượng, cho người một hồi.....

Ngô Sùng Hoa ngồi ở trên sofa sờ sờ cằm, có chút đắm chiêu nghĩ: xem ra không dạy dỗ không được a.....

Vào lúc ban đêm, Tưởng nhập Phi Phi bật weibo như vậy viết:

Nói khách tân phòng trù nghệ rất không sai, bắt quá thể nhưng bắt ta rửa chén! Không thể tha thứ! Nhưng làm cái rộng lượng, người phương bắc ta còn là đồng ý! o( o#)

Nháy mắt có mấy chục cái bình luận:

Sờ sờ, lần sau cho hấn rửa!

Ngạo kiều oa, rửa chén thì rửa chén đi, có cơm ăn sẽ không sai gốc mụ.

Hôn, làm tay bị thương là hết rửa chén? không đúng

Người nấu cơm đến ta rửa chén, phu phu song song còn trông nom việc nhà!

Người nấu cơm đến ta rửa chén, phu phu song song còn trông nom việc nhà!+1

Người nấu cơm đến ta rửa chén, phu phu song song còn trông nom việc nhà!+2

.....

Mà mặt khác,một bên Thông Tiểu Hoa đánh weibo là:

Thuận lợi cùng chủ cho thuê nhà đạt thành chiến lược đồng minh, về sau ta phụ trách một ngày nấu cơm ba bữa, nam chủ nhà thì lú lo tẩm tặc.....

Nháy mắt mấy chục cái bình luận:

Gốc mụ có trù nghệ được, tiện nghi cho chủ thuê nhà.....

Có cảm giác mạc danh kì hiệu đắm thắm..... Bắt quá vẫn là cầu phiên ngoại! Kia không phải HE a a a a a!!!

Hành thái gốc mụ cầu phiên ngoại!

Hành thái gốc mụ cầu phiên ngoại! +1

Hành thái gốc mụ cầu phiên ngoại! +2

.....

Lục Phi Phi xem xét bình luận, buồn bực nhìn thấy một hàng “Người nấu cơm đến ta rửa chén, phu phu song song còn trông nom việc nhà!” Nghiến răng nghiến lợi phi phi phi, ai cùng ai phu phu! Chúng ta là thuần khiết, là quan hệ chủ cho thuê nhà cùng khách trọ! Nhiều lắm..... Nhiều lắm hơn cái người chăn nuôi cùng người bị chăn nuôi thôi.....

Ngô Sùng Hoa theo thường lệ không nhìn một đồng cô nương cầu phiên ngoại, nhàn nhã cầm lấy nước trà trên bàn uống một ngụm, lăm bầm lâu bầu: “Không vội không vội, phiên ngoại sẽ có, thịt cũng sẽ có.”

### 3. Chương 3

Trường thiên hot này bây giờ cũng kết thúc, Ngô Sùng Hoa đối cuộc sống càng ngày càng hài lòng, mỗi ngày ở vòng biên công tác, thời gian nhàn dư cũng viết một chút tiểu phiên ngoại không đến nơi đến chốn rồi đăng lên, tận lực bồi tiếp xuống bếp, cuộc sống ở chung rất mỹ mãn.

Bắt quá còn có một đồng lớn bình luận ở dưới kêu than gào góc, nhóm độc giả ồn ào nhấn lại phải có phiên ngoại ngọt ngào, trước không nghĩ qua ở weibo nói sẽ có thịt, cũng bị độc giả tiết độ mỗi ngày post lên kêu gào: đâu có thịt đâu!

Da mặt có thể so với thành tường, tác giả đại nhân tự nhiên sẽ không để ý tới, bắt quá hiện tại có một việc thực hao tổn tâm trí, vấn đề xảy ra trước mặt, Cá Nhân Chí.

Ở kết thúc trước đáp nhận lời nhiều độc giả nói sẽ làm bìa truyện cho mọi người làm kỉ niệm, tuy rằng kết cục thực BE, nhưng độc giả đều tự phát, ấn tượng tốt chờ tác giả kiểm tra ấn thư. Tác giả đại nhân không thể không đem chuyện này đi kiện làm cho chuyện tình phức tạp gây lo lắng.

Trước đã muốn ra mấy bản Cá Nhân, Ngô Sùng Hoa tự nhiên quen đường cũ, các phương diện khác cũng không có vấn đề gì, nhưng từ trước vẫn hợp tác với sáp hoạ gia, không có cách nào khác để bìa mặt tranh minh hoạ thiết kế in từ từ, lại tìm không thấy tay vẽ tranh thích hợp, vì thế chỉ có thể đặt trước.

Bên kia Lục Phi Phi ở weibo nhìn đến thích, tác giả đại đại nói gác lại truyện Cá Nhân, làm Tử Trung Phần, tuy rằng chính mình ở trên weibo mất nhiều thứ với Thông Tiểu Hoa là cha mặt dày BE, nhưng hết thấy cũng không có thể ngăn cản hẳn đối với áng văn nhiệt tình yêu thương, lập tức gửi tin Mao Toại tự đề cử mình:

Ta thực thích thiên văn này, nguyện ý miễn phí bìa mặt tranh minh hoạ, in từ từ đều có thể làm. Thêm QQ: 88XXXXXXX

Lục Phi Phi thầm nghĩ: này vẫn là ta lần đầu tiên như vậy”Ăn nói khép nép”..... Nếu, nếu người ta không phản ánh lại..... Ta đây..... Cũng..... Không có biện pháp đi T T”

Tuy rằng trong lòng nghĩ như thế, nhưng lại nhịn không được khẩn trương nhìn chăm chăm QQ đợi tin tức từ hệ thống.

Buổi tối là thời điểm Ngô Sùng Hoa hoàn thành Nhất Thiên Canh Tân Nhâm Vụ, thói quen check lại weibo, ở phần dưới thấy được tin nhắn của Lục Phi Phi.

Ma xui quỷ khiến, cũng cảm thấy ” Tưởng nhập phi phi” này ID có chút..... Ngô Sùng Hoa click vào weibo Lục Phi Phi, tuy rằng đại đô này hàng ngày không ít phun tào weibo, nhưng các loại đam mê ngắn, tiểu hoàng, tranh châm biếm, cùng nhân cách hoá cũng không ít, nhìn bức tranh Phong cảm thấy đối chính mình rất hứng thú, cảm thấy có thể thử một lần, liền bổ thêm QQ cho Tưởng nhập phi phi.

Bên này Tưởng nhập phi phi mong tin nhắn sẽ gửi lại, chờ a chờ a, một bên uể oải nghĩ Thông Tiểu Hoa không thích phong cách của ta hoặc là lừa dối lại ta, một bên an ủi tác giả chỉ chưa có thấy thôi. Không ngừng thì thầm nói linh tinh: tốt xấu ta cũng bán hỏa không hỏa tình bột hồng, không bằng làm một cái bìa tranh đi, đây là xuất phát từ tác phẩm yêu thích, miễn phí bìa tranh a.

Hắn đã hoàn toàn buông tha cho hy vọng, QQ khụ khụ hai hạ, chào bạn tốt!

Nhĩ hảo, ta là Thông Tiểu Hoa.

Ha ha ha ha ha ha ha ha, Lục Phi Phi ngửa mặt lên trời cười to, lập tức gõ.

Thông Tiểu Hoa, ta nhất định phải cho ngươi sửa kết cục!

Lục Phi Phi dùng dùng hoạt động xuống tay, khẩn cấp gõ

Lục   nhĩ hảo.   ta..... Ta không dám nói T T

Ngô   nhĩ hảo. Về vấn đề bìa tranh.....

.....

Đợi hai người khẩu khẩu thương lượng xong thì đã là rạng sáng hai giờ, Lục Phi Phi rất không chịu thua kém thành công, khuyên bảo tác giả sửa kết cục, bất quá hẳn làm không được, một quyển sách đã cho ra kết cục thì tác giả là vô luận như thế nào cũng không tùy ý sửa, cho nên cũng chỉ là nói mà thôi. Bất quá làm cho hắn vui vẻ chính là nói động, Thông Tiểu Hoa viết thêm vài cái phiên ngoại, vẫn có thịt, nhất thời có cảm giác thật thành tựu.

Mà bên này, cùng sáp hoạ gia thương lượng về bìa tranh, trao đổi sơ lược về Cá Nhân Chí cần một ít màu, Ngô Sùng Hoa cũng thật cao hứng có thể cùng một vị không tồi hợp tác. Ưng thuận vốn muốn chuẩn bị viết một ít thịt văn, tuy rằng người ta không biết nhưng vẫn viết thôi, nhưng trong lòng cảm thấy có điểm bản khoãn, không thể lấy tất cả độc giả được, thù lao báo đáp lại sáp hoạ gia đi.

Vì thế, Ngô Sùng Hoa cùng Tưởng Nhập Phi Phi nói chuyện, tặng một quyển tự tay viết có kí tên cho hắn, là một chút tâm ý nho nhỏ.

Mở weibo ra, chú ý Tưởng Nhập Phi Phi, thuận tay phát ra một tin trên weibo:

” Vấn đề Cá Nhân Chí đã được giải quyết, đa tạ @Tưởng Nhập Phi Phi, hợp tác vui vẻ.”

Hơn nửa đêm rất nhiều bé lũ bình luận:

Gào khóc ngao! Nhất định mua! Cầu đảo trong bão khổ! Cầu thông phiến!

Ta yêu nhất sếp hoạ gia,ta yêu nhất khi tác gia hợp tác, kích động muốn chết!!!!

Thật tốt quá!

.....

Lục Phi Phi lập tức viết weibo:

“Phát: (^^) hợp tác vui vẻ, hôn nhóm, Cá Nhân Chí có thịt văn nga!”

Bên này bình luận cũng lập tức điên cuồng:

!!

Khẩn cấp nghĩ liền!

Thịt!! ( )

Phi phi đại đại là người tốt!

Quả quyết khen ngợi!! Nhất định mua!

.....

So với Ngũ Bách Vạn Hoàn, Lục Phi Phi còn kích động vào lúc ban đêm,thức đêm liền đem bản nháp bìa tranh ra, sáng sớm hôm sau, thức đêm mất thành con thỏ,Lục Phi Phi mỗi một ngáp đi ra cửa phòng, đem chính mình vút ở sofa, hữu khí vô lực cùng Ngô Sùng Hoa nói: “Ta..... Đói..... Chết.....”

Ngô Sùng Hoa tối hôm qua bởi vì giải quyết xong vấn đề Cá Nhân Chí, ngủ vô cùng an ổn, hơn nữa sáng sớm đã dậy, ra cửa mua sữa đậu nành bánh quẩy.

Ngô Sùng Hoa nhìn hắn ngay cả mí mắt không mở ra được, nghĩ cười, nói: “Uy, đều khôn thành cái dạng này còn đói a, nhanh tỉnh tỉnh, ăn một chút lót dạ cho bổ cái mắt đi.”

Lục Phi Phi vỗ sofa, than thở: “Ha ha ha ha ha ha đêm qua ta vẽ một tấc bức tranh a, buổi sáng mới nhớ đến, khó! Ban ngày vẽ tranh cũng không cấp bách a!”

Nói xong lách qua sofa, chậm chậm nửa ngủ nửa tỉnh ăn xong bữa sáng.

Giống Con gà Trắc a, bên ngủ,bên ăn,bộ dáng làm Ngô Sùng Hoa cười đùa, nhìn Lục Phi Phi ăn no cũng tương đương đang ngủ, đẩy đẩy hắn, nhỏ giọng nói: “Uy, tỉnh tỉnh! Người quay về phòng ngủ đi. Ở phòng khách ngủ hội cảm lạnh.”

Đã hoàn toàn chìm vào giấc ngủ, Lục Phi Phi trở thân mình, giống đuổi ruồi bọ chụp tay Ngô Sùng Hoa, “Đừng âm ỉ.”

Thời tiết cũng chuyển lạnh, mặc áo như vậy nằm ở sô pha, mặc kệ khẳng định hội cảm mạo.

Nhìn một người lớn như vậy thật sự là khiêng bất động, đành phải yên lặng thở dài một tiếng: uy, ta không phải cố ý muốn vào phòng người, ta mượn cái chân đi ra mà thôi a.

Đóng cánh cửa, Ngô Sùng Hoa trực tiếp đi vào, lúc cầm chân liền thấy máy tính Lục Phi Phi còn sáng, lòng hiếu kỳ tác quái, Ngô Sùng Hoa ma xui quỷ khiến tiêu sái đi tới.

Đây là chính người không tắt máy tính, màn hình lớn như vậy, ta không phải cố ý muốn xem a.....

.....

uy, này..... Này không phải tiểu thuyết của ta, với sáp hoạ gia sao?

Tối hôm qua trên QQ trao đổi, thời điểm Tưởng Nhập Phi Phi cũng nói cho hắn đại khái bìa bức tranh thành bộ dáng gì nữa, hai người nói chuyện phi thường thông thuận, rất nhiều phương diện không hèn mà cùng đạt thành nhất trí ý kiến. Vì thế Ngô Sùng Hoa nhìn đến màu, trong nháy mắt lập tức nhấp vào diễn viên, đây là diễn viên trong tưởng tượng hắn a!

Nếu nói Lục Phi Phi chính là vừa vẽ một người như vậy giả sử cùng tiểu thuyết diễn viên giống nhau như đúc về màu, màu này XXX ba chữ cũng rất rõ ràng không thể phủ nhận và kết luận.

XXX chính là tên quyền sách của diễn viên.

chẳng lẽ, Lục Phi Phi chính là Tưởng Nhập Phi Phi.....?

..... Phi? Phi?

.....

Kháo, thế giới này thật nhỏ bé.

Ngô Sùng Hoa tâm tình phức tạp cầm chân trở lại phòng khách, nhẹ nhàng đắp cho hắn, đứng ở một bên nhìn còn không biết thân phận chính mình đã muốn bại lộ, chính diện, mùi hương Lục Phi Phi yên lặng tỏa ra.

#### 4. Chương 4

Lục Phi Phi cảm thấy rất kỳ quái.

Lục Phi Phi cảm thấy phi thường kỳ quái.

Lục Phi Phi cảm thấy cực kỳ đặc biệt kỳ quái.

Ai, người nói, cùng tồn tại dưới mái hiên, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, cũng không phát sinh sự tình gì a, chính là Ngô Sùng Hoa mấy ngày nay như thế nào là lạ.

Tổng cảm thấy được hắn vẫn tránh mình, vài thứ như thời điểm ăn cơm đều chỉ thấy cơm không thấy người, tuy ta có chút mềm nhu nhu tiếng phổ thông vẫn thực khinh bỉ, nhưng thói quen ta phải có người cùng ăn cơm.

Tiếp lời, đột nhiên không có phòng ở quanh quē rất nhiều, càng thêm kỳ quái chính là cảm giác Ngô Sùng Hoa có đôi khi trộm nhìn hắn.

Sau lưng tóc gáy đều dựng thẳng lên đến đây! Hừ chết người a!

“Ta nói, người rốt cuộc làm sao vậy, di cả mẹ đến đây?” Lục Phi Phi vừa ăn cơm, bên nói.

“Nam nhân thôi, từng tháng tổng hội có như vậy vài ngày.”

“Người.....”

“Một chút việc nhỏ mà thôi.”

“Kháo, bìa đặt nhãn nhỏ, không giống nam nhân! Ta nói các người người phía nam lòng dạ hẹp hòi, có chuyện gì thì nói a!”

“Uy, người phía nam thì thế nào!” Ngô Sùng Hoa đem chiếc đĩa quăng ở trên bàn, “Người phía nam nhạ người!”

“Người ngay cả uốn lưỡi cuối vẫn âm cũng không nói!”

“Yêu, hội uốn đầu lưỡi rất giỏi a!” Ngô Sùng Hoa mắt như dao phóng tới, “Các người dùng phương ngôn, nói lằng lẽ, nói nhân dân cả nước nghe đều hiểu được, người phía nam chúng ta làm trò, mặt người mắng chửi người, người cũng Không! Biết! Nói!”

“Cảm tình người thường xuyên ở sau lưng ta nói bậy a!” Lục Phi Phi nổi giận.

Lục Phi Phi mở to hai mắt nhìn, lông mi dựng thẳng lên, miệng tức giận: “A a a a ta hảo tâm quan tâm người tốt cuộc làm sao vậy, kết quả không nhìn được người tốt tâm!!! Hừ!”

Ngô sùng hoá đá một chút rồi đứng dậy, thân mình về phía trước, lướt qua bàn ăn, tay phải chụp tới ôm lấy cổ Lục Phi Phi liền hôn xuống.

ngô.....???

ngô.....!!!

Lục Phi Phi ngốc lảng vài giây mới xác nhận —— Hửn! Bị! Hôn!!

Kháo kháo kháo cái gì! Ta còn tưởng rằng người muốn đánh ta!

Miệng này rất mềm..... Phi phi phi, chú ý điểm sai lầm rồi!

Lục Phi Phi phục hồi tinh thần lại hé miệng hung hăng cắn một cái, Ngô Sùng Hoa lui, cắn khoảng không.

Bất quá cũng đành ra một ít không gian, vì thế dùng sức đẩy người đối diện ra, bởi vì hửn là ngồi, ngẩng đầu ngửa mặt, phần nộ nói: “Người có biết người đang làm cái gì không?”

“Chính là người tưởng tượng như vậy, tiểu bảo bối của ta.” Ngô Sùng Hoa một chon lông mi

.....

“Ta còn có chút việc.” Lục Phi Phi đỏ mặt lên, trừng mắt liếc mắt Ngô Sùng Hoa một cái, dùng tay áo dùng sức lau miệng, vội vàng vội vội chạy chậm chuồn mất”Ba” một chút đóng cửa tránh ở trong phòng..

Dựa vào cái gì, ta hửn là một quyền đánh hửn a! Quay về phòng làm gì!! Ta là nam nhân a!!!

Đây là phòng ở ta a! Muốn trốn cũng không thể trốn hửn a!!!

Chưa từng có nghe nói qua chuyện xấu còn đúng lý hợp tình a! Người này da mặt như thế nào dày như vậy a!

Máu chốt là!!! Ta bị đùa giỡn a a a a a!!! Hửn dẫn!

Tiểu bảo bối, người cả nhà đều tiểu bảo bối, lúc này uốn lười cuối vắn âm, nói như vậy còn nói anh anh anh.....

Nghiến răng nghiến lợi nghiến răng nghiến lợi nghiến răng nghiến lợi nghiến răng nghiến lợi nghiến răng nghiến lợi nghiến răng nghiến lợi!!! (.o.o.)

Đây là thổ lộ sao? A.

Nhìn thấy hửn trừng mắt, ánh mắt tức giận, bộ dáng giống như một con tiểu thú tạc mao, lông xù, kìm lòng không được liền hôn.

Kỳ thật ngày đó phát hiện Lục Phi Phi chính là Tưởng Nhập Phi Phi, Ngô Sùng Hoa xem Lục Phi Phi không giống nhau.

Hửn ăn nhiều lại làm biếng, la hửn dong dài, hửn cười giận dữ đều rất đáng yêu như vậy.

Chưa bao giờ biết cảm giác thích một người, nguyên lai là như vậy a.

Nam xem đam mê, không phải cong chính là cong trên đường.

Thực rõ ràng, Lục Phi Phi cùng hửn là đồng loại.

Bất quá, sẽ không đem hửn dọa chạy đi.

Còn có..... Lục Phi Phi nếu biết, chính mình chính là Thông Tiểu Hoa sẽ.....?

weibo

Tưởng Nhập Phi Phi v: a a a a a a a a ta bị phi lễ!!!!!! ( phiệt mãnh) phiệt .

Bình luận:..

Phi phi ngốc mụ người sưng sao!!

Ngốc mụ nhanh lên phi lễ lại!!!

Ai dám phi lễ phi phi ngốc mụ! kéo tay áo

Là ai!!! Sẽ không là khách trọ đi!!

Người đến thăm!!

Phi phi ngốc mụ người bị nữ phi lễ hay là nam.....

.....

Thông Tiểu Hoa v: có lẽ đây là cảm giác thích đi. Thở lộ ra vẻ thực thất bại? Ai.

Bình luận:

Ngốc mụ không cần đại ý cứ thượng a!

Thất bại tính cái gì! Lại đến một lần nữa!!

Tiểu Hoa ngốc mụ đây là người chôn độc giả, báo ứng!

Ngốc mụ người tiếp tục cố gắng nha, nhất định phải đem chính mình làm người kia theo đuổi.

Nhược Nhược hỏi một câu, ngốc mụ người thích ai.....

.....

Uy, trực tiếp hôn qua, cũng coi như thở lộ a? Đây muốn chôn sống cha mà!

Lục Phi Phi rất không vui vẻ, bị người hôn cho dù là nam, mà bị nam hôn cũng coi như, coi như làm là bị cẩu gặm một ngụm.

Máu chốt là tâm tình thở không ra.....

Máu chốt là tâm tình như có con nai chạy loạn.....

Ta..... Chẳng lẽ đối hân cũng có ý tứ?

Phi phi phi, tuy rằng ta vốn thích nam, nhưng cũng không phải tùy tiện đối một người nam liền thích!

Vào lúc ban đêm, Lục Phi Phi trần trọc, thật vất vả mơ mơ màng màng ngủ.....

Ngày hôm sau rời giường sau cảm giác cả người tựa hồ bị trọng vật đè ép một buổi tối, toàn thân đều đau nhức vô lực, máu chốt..... Đứng quần là ướt.....

Đứng quần ướt.....

Là ướt.....

Uớt.....

.....

...

A a a a a ta làm cái gì mà mộng xuân a, ta đã hơn thiếu niên không có gì a!!!!

Tưởng tượng đến chính mình ở trong mộng bị người như vậy như vậy, trở mình đi còn như vậy như vậy, Lục Phi Phi liền.....

Trước vài ngày Ngô Sùng Hoa cố ý vô tình tránh Phi Phi, kế tiếp vài ngày còn lại là Lục Phi Phi chính xác cố ý tránh Ngô Sùng Hoa.

Ngô Sùng Hoa cũng thực bất đắc dĩ, Lục Phi Phi này rốt cuộc là chán ghét hân đâu vẫn là thẹn thùng nha.

Mỗi ngày đều lén lút, ăn cơm đều thăm dò liếc mắt một cái hần có ở nhà hay không, không, mới đi ra ăn cơm, khiến cho hần cũng không biết xấu hổ ở phòng khách ăn cơm, đành phải làm tốt cơm bày trên bàn, sau đó quát cái tên co đầu rụt cổ.

Ở trong phòng: “Uy, đi ra ăn cơm!”

Này..... Này..... Hần chính là cái người thuê a.....

Đột nhiên có một cảm giác chính mình mới là chủ cho thuê nhà.....

Mà Lục Phi Phi một bên mắng chính mình không khí phách, một bên trong lòng rít gào: ta là chủ cho thuê nhà! Ta là chủ cho thuê nhà! Ta là chủ cho thuê nhà!

Chủ cho thuê nhà người có chút khí phách a!!!!

Cho dù da mặt dày ăn cơm người ta làm, hần cũng là chủ cho thuê nhà!

Chính là vì cái gì ta..... Ta..... Sợ hãi nhìn hần.....

Mới nhìn hần sẽ không mặt đỏ đầu!

Ta..... Ta, mới không có bị xuân mộng đâu!

## 5. Chương 5

“Bể quan” mấy ngày nay, Lục Phi Phi xem mấy bức tranh minh họa cùng bìa trang thực tốt lắm, rồi gửi tới hòm thư Thông Tiểu Hoa, bưu kiện mới vừa phát qua không bao lâu, bên dưới phải màn hình khẩu khẩu tích tích vang. Là Thông Tiểu Hoa.

Thông Tiểu Hoa 14:17:55:

“Ta đã xem, ta phi thường thích, cảm ơn ”

Tướng Nhập Phi Phi 14:18:05:

“Không chê, quảng bỏ là tốt rồi! Tưởng tượng đến bức tranh của ta có thể xuất hiện trên sách đã cảm thấy phi thường kích động a!! Còn cần sửa cứ việc nói! ()/”

Thông Tiểu Hoa 14:18:23:

“Không cần sửa lại, trong trang sắp chữ xong là có thể đưa đi vẽ mẫu, thiết kế lại sau đó in ấn.”

Tướng Nhập Phi Phi 14:18:42:

“Bây giờ còn kém mấy phiếu sách, này đơn giản, ta rất nhanh sẽ đem tranh hoàn.”

Thông Tiểu Hoa 14:18:56:

“À..... Nói người weibo là xảy ra chuyện gì?”

Tướng Nhập Phi Phi 14:19:07:

“.....”

Thông Tiểu Hoa 14:19:08:

“?”

Tướng Nhập Phi Phi 14:19:13:

“.....”

Thông Tiểu Hoa 14:19:27:

“Ngoài đời gặp vấn đề gì sao? Có thể cùng ta nói. mỉm cười ”

Tướng Nhập Phi Phi 14:31:39:

“Ngạch..... Khách trọ không biết sao lại thế này, mấy ngày nay vẫn không thích hợp, mấy ngày hôm trước ta cùng hấn nói chuyện,thời điểm..... Hấn..... Hấn hôn ta.”

Thông Tiểu Hoa 14:31:51:

“Người cảm thấy thực ghê tởm?”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:31:51:

“Không nói như thế nào đâu, thực ngoài ý muốn đi.”

Thông Tiểu Hoa 14:32:20:

“..... Đối hấn có cảm giác không?”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:32:47:

“Trước là không có, hiện tại..... Giống như có một chút. biểu tình phát điên ”

Thông Tiểu Hoa 14:33:10:

“Nhìn không ra người là cái M a!”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:33:13:

“.....”

Thông Tiểu Hoa 14:37:05:

“Ân, nếu phát hiện tác giả thực thích người, người sẽ làm sao?”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:37:35:

“Ngạch?”

“Ta nghĩ ta sẽ thật cao hứng đi.”

Thông Tiểu Hoa 14:37:46:

“Cái loại này là thích.”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:38:13:

“.....”

“Đại Đại người thích ai?”

Thông Tiểu Hoa 14:41:09:

“Hiện thực ta thích một người, hấn là độc giả của ta.”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:41:59:

“Vây cùng hấn nói a, ta cảm thấy được hấn sẽ thật cao hứng đi.”

Thông Tiểu Hoa 14:42:29:

“Mẫu chốt là, hấn giống như có điểm chán ghét ta, hơn nữa ta mới vừa đối hấn làm chuyện tình rất xấu.”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:43:37:

“Này..... Ta cũng không biết a.....”

Thông Tiểu Hoa 14:43:46:

“Giúp ta tưởng tượng một chút, nếu ta thích người, người sẽ làm sao?”

Tưởng Nhập Phi Phi 14:44:23:

“( )/ ta nghĩ ta sẽ phi thường cao hứng, phi phi đại đại tập trung ôm ấp!”

Thông Tiểu Hoa 14:47:16:

“Nếu người kia cùng người thổ lộ?”

Tướng Nhập Phi Phi 14:47:25:

“( )/ ta khẳng định đáp ứng!”

Thông Tiểu Hoa 14:47:30:

“Người từ từ.”

Tướng Nhập Phi Phi 14:47:34:

“Đi?”

“Râm râm” tiếng đập cửa vang lên, “Mở cửa, ta là Ngô Sùng Hoa.”

Lục Phi Phi có lối suy nghĩ đắm chìm Thông Tiểu Hoa rốt cuộc muốn làm gì, đột nhiên tiếng đập cửa đem hấn theo lần thứ hai từ thế giới ảo đi ra, trong nháy mắt, xoát một chút, Lục Phi Phi sắc mặt đổi tới đổi lui — hấn lại nghĩ tới đến ngày đó, cái hôn kia.....

Tâm tình thực phức tạp đi mở cửa, mặc kệ thế nào, dù sao ở cùng dưới mái hiên, tránh vẫn không phải chuyện tốt, sớm muộn gì cũng phải giải quyết.

Lục Phi Phi mở cửa, giống nhau liền nhìn thấy Ngô Sùng Hoa mới vừa giơ tay lên muốn gõ cửa, Ngô Sùng Hoa thực tự nhiên buông tay, cũng không có bộ dáng xấu hổ, đối Lục Phi Phi mỉm cười.

“Lục Phi Phi.”

“Àn, có chuyện gì. Nếu là chuyện tình đó.....”

“Người là cong.”

“.....” Lục Phi Phi nháy mắt bị nghẹn, đúng vậy, hấn là.

“Ta cũng vậy, ta thích người.”

“Àn, nếu người nên vì ngày đó hôn ta giờ giải thích, ta nghĩ, chúng ta cứ cho rằng không phát sinh được không? Ta là cong đúng vậy, ta thích nam đúng vậy, nhưng này cũng không thể tùy tiện! Liền! Đến! Một! Nam! Nhân ta đều có thể nhận!”

“Không, người thích ta.”

“Người đừng tự mình đa tình, vốn ta là không chán ghét người, hiện tại.....”

“Ta là Thông Tiểu Hoa.”

“Người là ai cũng không cần, là Thông Tiểu Hoa cũng vô dụng, gì, Thông, Thông.....Tiểu Hoa?”

“Nhĩ hảo, Tướng Nhập Phi Phi.”

“&# &%..... #(% ..... #@ @& (“

“Ta giới thiệu một chút, ta, Ngô Sùng Hoa, võng danh Thông Tiểu Hoa, tác giả đam mê, gần nhất mới vừa kết thúc một thiên văn, cùng sắp hoạ gia Tổng Nhập Phi Phi hợp tác ra Cá Nhân Chí. Ta thích người, ta nghĩ cùng nhĩ hảo.”

“Huynh đệ, vui đùa không thể loạn khai.”

“Đừng lừa dối người, vừa rồi ở QQ người nói thích ta, nếu không chúng ta nhìn bản nói chuyện phẩm?”

“.....”

“Ta là thật sự.” Ngô Sùng Hoa dừng một chút, nhìn thấy ánh mắt lục Lục Phi Phi còn thật sự nói, “Nói thật, ngày đầu tiên đến đây ta đã cảm thấy người thực đáng yêu, biết người cũng là cong, về sau điều ta băn khoăn nhất đã tiêu biến, ta chẳng những thích những bức tranh của người cũng thích người của người, cho ta một cơ hội thử một lần đi, không thử xem như thế nào không biết không thích ta. Huống hồ, chúng

ta có thể gặp được nhau, không thể không nói là duyên phận. Nếu có thể là trời đã an bài.....“( ta nghĩ là tác giả)

“Dừng!” Lục Phi Phi cho dù đối Ngô Sùng Hoa thao thao bất tuyệt, sâu sắc thở một hơi, “Này quá đột ngột, cho ta hảo hảo suy nghĩ một chút.”

“Người phải suy nghĩ bao lâu?”

“..... Loại chuyện này có thể thúc giục được sao?”

“Buổi tối nấu cho người món thích nhất, xương sườn đường dầm chua.” Ngô Sùng Hoa cười nói, má lúm đồng tiền lại thần nhiên xuất hiện.

“.....?”

“Trên weibo nhìn thấy, ta biết người thích nhất món này. Nói thật ta tự nhận là trù nghệ của ta rất không tồi, ta có thể mỗi ngày làm đồ ăn người thích.”

“Buổi tối ta cho người câu trả lời thuyết phục.” Uy ta như thế nào đột nhiên sửa miệng.

“Tốt.” Ngô Sùng Hoa nháy mắt trong lòng: da! Cao hứng dựng thẳng lên hai cái ngón tay.

Lục Phi Phi ba một chút đóng cửa lại, quay đầu liền nằm úp sấp trên giường: a a a a a a a a a a a!!!!

Sao lại nặng nề như vậy!!!!

Đúng vậy!! Trước trán định là giả mạo! Cũng có thể nói là bị Ngô Sùng Hoa cấp trán ở!

“Không nghĩ tới ta Lục Phi Phi một đời anh danh, cứ như vậy thua bởi xương sườn đường dầm chua.....”

Lục Phi Phi đột nhiên nghĩ tới cái gì, chạy vội đi mở ra weibo, ở chính trong weibo mình tìm tòi: xương sườn đường dầm chua.

Tưởng Nhập Phi Phi v: Ta thích nhất một đạo đồ ăn, không có gì ngoài xương sườn đường dầm chua. Nhớ rõ trước đây mỗi ngày nháo muốn ăn, mỗi lần mụ mụ làm món này ta đều ăn nhiều hơn một chén cơm. Về sau chính mình ở một mình, cũng không có trù nghệ, thời điểm muốn ăn chỉ có thể xuất môn ra ngoài ăn, hương vị ở nhà hàng lại không hợp khẩu vị của ta. Lúc này nghĩ, đời này nhất định phải cùng một người cùng nhau làm xương sườn đường dầm chua. Nếu gặp được một nam tử làm xương sườn đường dầm chua cho ta, ta liền gả cho.

Ta..... Như thế nào lại phát ra một cái weibo như vậy..... Lịch sử đen tối.....

Thần tình huyết.

.....

Kỳ thật Lục Phi Phi cũng không phải đối Ngô Sùng Hoa hoàn toàn không hảo cảm, chính là cảm thấy được người thuê đột nhiên biến thành tác giả mình thích, có một chút đột ngột, thêm không thể nhận, cảm giác chuyện ‘riêng tư bị người xem sạch sẽ như nhau ‘.

Người nghĩ gì a, hiện thực bị một tên trên mạng đùa giỡn, chính mình còn không biết, cho dù người kia là tác giả mình thực thích, nhưng tổng cảm thấy được quá ngượng ngùng, dù sao..... Chính mình có điểm trong ngoài không đồng nhất khụ khụ. Nếu là trên mạng nhận thức, tái phát triển đến trong hiện thực còn được, kia phỏng chừng không có áp lực gì.

Rút kinh nghiệm xương máu, Lục Phi Phi rất sâu nhập tự hỏi một chút chính mình muốn hay không nhận thổ lộ Ngô Sùng Hoa, cùng lúc ở trong hiện thực gặp được một người hợp khẩu vị đích xác rất không dễ dàng, cũng có thể nói đây là vận khí đi, cùng lúc này..... Có lẽ là trời an bài duyên phận?

Chính mình suy nghĩ đã lâu a, tưởng tượng đến ngày đó, xuân mộng, khụ khụ, nhìn trời.

Lúc này buổi tối đã chín giờ hơn, trên weibo thời điểm buổi tối là náo nhiệt, nếu đã muốn nghĩ thông suốt, Lục Phi Phi cũng không tái giả mồm cái láo, vẫn là có điểm ngượng ngùng đi tìm Ngô Sùng Hoa nói cái kia, vì thế bất cứ giá nào, ở trên weibo phát:

Tưởng Nhập Phi Phi: @ Thông Tiểu Hoa ta đáp ứng người, chúng ta thử một lần đi. then thùng

Phát hết câu này lên weibo mặt Lục Phi Phi đã có chút đỏ, khu khu này có thể hay không rất..... Trắng ra. Tay có điểm run rẩy, không ngừng F5 weibo, có nhiều bình luận tỏ vẻ nghi hoặc, hần tổng cảm thấy được Lục Phi Phi đang ở cửa đối diện xoát weibo, hy vọng hần có thể lập tức nhìn đến, lại hy vọng hần vĩnh viễn nhìn không tới weibo này.

Ngô Sùng Hoa tuy rằng cảm thấy được song phương đều có ý, Lục Phi Phi hẳn là hội đáp ứng mình, lại sợ hãi ngạo kiều rùa đen rút đầu trốn đi không tiếp thu thổ lộ, vốn muốn viết văn, nhưng lại tập trung không được lực chú ý nên viết không xong, ở phòng không ngừng xoát weibo xem độc giả bình luận.

Buổi tối thường trả lời, hần rút cuộc..... Có thể hay không đáp ứng ta. Vốn thực tự tin của hần đang do dự.

Hần nhìn weibo Lục Phi Phi đáp ứng thì lại giật mình hiểu rõ, tiểu hỗn đản này, làm gì thì bất quá nói thẳng a, còn muốn trên weibo kêu ta a, cao hứng lại đặc ý tay gõ: hắc hắc, lúc này ta sẽ lên tiếng! Vì thế trực tiếp phát nhiều bình luận hơn nữa.

Thông Tiểu Hoa v: Nhóm thân yêu! Ta và phi phi gốc mẹ các người cùng một chỗ nga. -3- hôn nhẹ

// Ý nghĩ kỳ quái v: @ Thông Tiểu Hoa ta đáp ứng người, chúng ta thử một lần đi. then thùng

Thời điểm Lục Phi Phi xoát weibo, nhất thời hết chỗ nói rồi, này..... Này lại cao giọng linh tinh!! Sợ người khác không biết sao!!!

Rầm rầm rầm, tiếng đập cửa vang lên, Lục Phi Phi mới vừa mở cửa đã bị Ngô Sùng Hoa mãnh liệt ôm chặt lấy, tràn ngập tình cảm mãnh liệt cùng tình yêu hôn đè ép, nháy mắt bị hôn đầu óc choáng váng đều không thổ nổi.

Đợi Ngô Sùng Hoa rút cục đem Lục Phi Phi buông ra, mặt Lục Phi Phi hồng toàn bộ, cũng không biết do thiếu dưỡng vãn hay ngượng ngùng.

Hai người dựa vào rất gần rất gần, cảm nhận được hô hấp dồn dập của đối phương.

Trong nháy mắt giống như cả thế giới đều chỉ còn lại có hần, chỉ có tiếng tim đập phù phù phù phù.

Ngô Sùng Hoa hơi hơi thở phì phò, tràn ra một nụ cười thật ta, nói: Lục Phi Phi, ta thích người!

“Ta..... Ta..... Cũng vậy!”

END

## 6. Chương 6: Phiên Ngoại

Hai tháng sau, Cá Nhân Chí của Ngô Sùng Hoa được in ấn và chuyển tới nhà, bìa mặt 250G bản in bằng đồng áp vàng, nội trang 100G giấy Đạo Lâm, rộng 32 khai, tặng hai phiếu tên sách, thêm 2 áp-phích, phía trước có dự định còn tặng thiệp, tất cả đều có tác giả kí tên, mà bởi vì tác giả cùng họa sĩ đã công khai cùng một chỗ, cho nên còn có Tổng Nhập Phi Phi kí tên! Như vậy là một phúc lợi.

Khi sách được treo ở weibo, nhóm độc giả đều gào khóc ngao khẩn cấp cầu giao hàng.

Ngô Sùng Hoa tản ra mồ hôi như mưa đem tất cả sách đến phòng khách, nhìn thấy núi nhỏ Cá Nhân Chí đầy ở phòng khách, dù mệt cũng là đáng giá!

Mà đối với quyển sách yêu thích không buông tay ngồi xổm trên mặt đất không ngừng đọc, Lục Phi Phi, tưởng tượng đến sách này có góp một phần lực, mà viết sách là người kia hiện giờ cũng ở bên cạnh mình cảm thấy rất không khả tư nghị, hai tháng trước, hần vĩnh viễn cũng không nghĩ hần thế nhưng lại cùng một người một chỗ, đúng vậy, chính là cùng một chỗ.

Khát vọng tình yêu nhưng là chưa từng có nghĩ tới chủ động theo đuổi cái gì.

Gặp được tình yêu lại giống rùa, đem chính mình lui vào trong vỏ trạch nam, hần chính là đồ tra tra.( cặn bã). Lục Phi Phi một lần nghĩ đến chính mình độc thân cả đời trôi qua.

Nếu không hần, nếu không hần, nếu không hần.....

Sinh hoạt cùng nhau, người nấu cơm đến ta rửa chén, có đôi khi đi ra ngoài dạo phố, vận động, đi siêu thị mua đồ ăn, cùng hần cùng một chỗ mỗi ngày trôi qua ngọt ngào thật là tốt.

“Lục Phi Phi, gặp được người, là cả đời ra là một chuyện rất hạnh phúc.” Ngô Sùng Hoa ôm bả vai Lục Phi Phi, ghé vào lỗ tai hần nói.

“Ta cũng vậy.” Lục Phi Phi chủ động hôn qua.

Tình yêu tràn ngập, hôn giống như chuồn chuồn lướt nước (sơ qua) nhẹ nhàng chạm một chút, một tia nước bọt giống như đứt mà chưa đứt.

Người đây là đốt lửa sao? Ngô Sùng Hoa chọn mi.

Người nói gì. Lục Phi Phi thâm sâu cười.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua kính thủy tinh chiếu vào mặt Lục Phi Phi, giống như mạ một tầng ánh sáng, ánh mắt Lục Phi Phi sáng trong suốt, thẳng ngoắc ngoắc nhìn Ngô Sùng Hoa.

Hai người cùng ôm nhau, đều có thể cảm nhận được nơi đó của đối phương.....

Vậy, đừng trách ta không khách khí nha.

Tay Ngô Sùng Hoa không thành thật, theo phần eo hướng lên trên, chậm rãi, chậm rãi, thẳng đến hai điểm kia nhô lên.

“Đừng, đừng ở chỗ này, có sách mà.....”

“Không biết là, ở trên sách làm tình thực kích thích sao? Độc giả mua được chính là tràn ngập tình yêu với sách chứ.....”

Người, người thật là xấu! Lục Phi Phi toàn thân mềm nhũn, nói không ra lời, trong lòng tức giận lại chỉ có thể mặc Ngô Sùng Hoa giở trò.

“Yên tâm, ta sẽ không lộng hồng sách, ngoan, bảo bối, mở chân.”

Áo bị vén lên, người nọ không ngừng cắn liếm đầu nhũ bên trái của hần, ngay cả bên phải..... Bên phải cũng không buông tha..... Dùng tay phải không ngừng vuốt ve, rất nhanh, hơi thở Lục Phi Phi không ngừng tăng thêm.

Không ngừng thở hổn hển, “Đừng.....”

Mà tay trái Ngô Sùng Hoa đã trượt xuống đặt ở cái vị trí không nên đặt, không nặng không nhẹ vuốt ve nơi đó.

Lục Phi Phi túm lấy bả vai Ngô Sùng Hoa, giữa thẳng cổ, mắt gắt gao nhắm lại, lông mi giống một con con bướm giật mình nhẹ nhàng run rẩy.

Chậm rãi, tay hai người bắt đầu tiến hành cuộc chơi.

Lục Phi Phi vuốt ve cơ bụng xinh đẹp của Ngô Sùng Hoa, không nghĩ tới, nguyên lai đáng người hần..... Không tồi..... Ngô.....

“Hắc, bảo bối, thân người ngắn!” Ngô Sùng Hoa cười xấu xa một tiếng, tay theo nơi đó gây khó dễ, đầu ngón tay dính chất lỏng màu trắng, mị hoặc liếc mắt một cái với người dưới thân, vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm một chút.

Người lại cúi xuống, đem hương vị từ miệng truyền cho hần, thanh âm \*\*\* mi ở phòng khách không ngừng vang lên.

Lục Phi Phi không ngừng kháng cự, “Hỗn đản, bản muốn chết!”

“Bảo bối, đây là của người nha, như thế nào có thể ghét bỏ chứ!”

Ngô Sùng Hoa rút cục buông môi Lục Phi Phi, đều bị mình hôn sưng lên, cái miệng nhỏ nhắn đỏ đỏ cũng thật mê người, không biết phía dưới..... Thế nào đây?

Theo quần bò rộng thùng thình, trong tay dính bạch trọc chậm rãi sau tiểu huyết dồn nén, Lục Phi Phi không thoải mái xoay thân mình, rồi lại thoát khỏi khống chế của đối phương, giãy dụa cũng là phí công, chỉ có thể một bên thở nhận đùa giỡn của đối phương, mặc đối phương không hề cố kỵ thưởng thức bộ vị tư mật của chính mình.

Có dịch thể bôi trơn, ngón tay rất nhanh đi vào, xoay tròn, đè ép, chậm rãi vân vê.

Đột nhiên cảm thấy dưới thân chợt lạnh, cuối cùng thân thể cũng không còn mảnh vải che thân, đã đứng thẳng dậy dang trào không hề che lấp, bại lộ trong không khí, run rẩy run run, mặt trên còn lộ một tia bạch trọc.

Thân ái, có thể chứ?

Hai chân bị áp bách mở ra đến góc độ lớn nhất, bộ vị tư mật đã bị xem hết sạch sẽ, Lục Phi Phi then thùng xoay qua một bên ... Bỏ đi, cam chịu, đã tới đây rồi, người còn cựa xát cái gì chứ.

Chậm rãi từ một ngón tay, biến thành hai ngón tay, rồi ba ngón tay đều vói vào tiểu huyết, Lục Phi Phi chịu không nổi, khóc nức nở rên rỉ nói: dừng..... Dừng giày vò ta, nhanh lên tiến vào a.....

Ngô Sùng Hoa cũng nhịn không được, vội vàng cởi bỏ quần, còn thịt trắng kiêu căng tấp thẳng dậy, có thể thấy gân xanh đang kích động dật dật, đầu đỉnh cũng trướng chịu không nổi, chớp đỉnh nơi đó nhờ dịch thể bôi trơn thực dễ dàng đem thứ đệ nhất đồ đi vào.

Lục Phi Phi ngao kêu một tiếng, lúc này lại năn nỉ: chậm một chút!

Ngô Sùng Hoa cũng đâm lao phải theo lao, tay phải đem hai tay Lục Phi Phi kẹp lại không cho hấn lộn xộn, tay trái hung hăng phát một chút vào mông Lục Phi Phi ‘bộ’, “Thả lỏng chút!”

Bảo bối, ta đến đây!

Dùng sức động thân, không có đi vào hết, gắt gao chà sát, người dưới thân đau trong nháy mắt nước mắt chảy ra: “Người hỗn đản, đau chết ta!”

“Hắc hắc, ta chính là muốn đâm chết người!”

Nói xong, Ngô Sùng Hoa không ngừng trều sấp cắm vào, rút ra, rút ra lại mạnh mẽ tiến vào, nhanh như hổ đói vồ mồi, thực không biết che giấu, như thế nào cảm giác đều không đủ.

“A..... Ân..... Không..... Ừ..... A.....”

Có lẽ là giai đoạn trước công tác làm tốt lắm, rất nhanh, Lục Phi Phi chậm rãi theo trều sấp cảm nhận được khoái cảm, bò lên đùi Ngô Sùng Hoa nắm chắc phần eo rắn chắc, rất phối hợp đi theo tiết tấu của người đối phương vận động kịch liệt.

Lục Phi Phi tay bị kẹp lại cũng được giải phóng, không ngừng an ủi phía dưới chính mình, hưởng thụ khoái cảm, phía sau cũng không cam lòng cứ như vậy bị khi dễ, dùng sức co rút lại tiểu huyết, hung hăng kẹp.

“A!” Ngô Sùng Hoa xử trí không kịp, khống chế không được, liền bắn ở bên trong Lục Phi Phi.

Hấn tức giận đánh vào mông Lục Phi Phi: “Nhìn xem, người làm cái này bắn ở người bên trong, không rửa sạch người hội sinh bệnh!”

“Ha hã, người cũng bắt quá như thế thôi!” Lục Phi Phi lông mi chẹn, thở hổn hển nói.

“Xem ta như thế nào thu thập người!”

Ba ba ba thanh âm ở phòng khách không gián đoạn, dưới thân có mấy quyển sách cũng đã lay dính dục dịch, hai người cũng không cảm kích.....

Mặc dù không phải hồng giường ấm trương, coi như là vu sơn vân ‘vũ xuân’ tiêu mộng, đợi hai người đều mệt không động dậy, Lục Phi Phi mới phát hiện sách..... Sách ô uế.....

“A a a hỗn đản!! Sách!! Sách của người!!!”

“Không có việc gì, mấy bản này chúng ta liền chính mình lưu trữ, yêu chúng kiến hắc hắc.”

“Lưu manh!”

“Người vừa rồi làm gì, ý tứ bảo ta lưu manh! Nếu không người.....”

“Lần sau cho ta ở mặt trên!”

“Nghĩ đến mĩ! Người chính là nhất vãng mệnh! Cho đại gia ta hảo hảo tái làm một hồi!”

“Cút!”

.....

“Lục Phi Phi, Phi Phi, Phi Phi người tỉnh tỉnh, như thế nào còn ngủ?” Ngô Sùng Hoa cúi xuống vuốt mặt Lục Phi Phi, hẳn không phải là một người nấu cơm công phu sao, ở phòng khách kiểm sách, Lục Phi Phi liền ghé vào sách ngủ, “Một nhọc thì trở về phòng đi ngủ đi, nơi này hội cảm lạnh, tỉnh tỉnh!”

Không xong! Mặt lại hồng lại nóng! Sẽ không là bị cảm?!!

“Ân.....?” Lục Phi Phi mở to mắt, trong nháy mắt thất thần.

“Người ở phòng khách ngủ, cảm lạnh!”

“Xoát” một chút, Lục Phi Phi mặt đỏ biến trắng lại biến hồng.

Ta vừa rồi.....

Nuốt nuốt nước miếng, Lục Phi Phi chợt dạ nhìn phòng khách đầy sách, vẫn là thời điểm này, không có quyển nào là bị dính.

Này..... Này.....

Anh anh anh ta sao!

“Uy, đi ra ăn cơm xong ngủ tiếp, giữa trưa ta nấu món người thích nhất xương sườn đường —— dầm chua —— ——”

“Không ăn! Ta không ăn uống!”

Phiên ngoại hoàn.

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/y-nghi-ki-quai>*